İkinci sene. No. : 22 Perşembe 9 Mart 1933

AFACAN

Adres
İstanbul : Posta kutusu 617
İdarehane: İstanbul Ankara caddesinde 56 numaralı "Çocuk Sesi„

Perşembe Günleri Çıkar, Türkiyede Çocuklara Mahsus İlk Büyük Mizah Gazetesi
Sahibi ve Umumî Neşriyat Müdürü : M. Faruk **Sayısı 3 kuruş**

Abone şartları :
Bir sene için : 150 kuruş
Altı aylığı : 75 »
Dört aylığı : 50 »

Ah.. Canım ilkbahar

Şu kış çok güzel, çamları beyaz bir çadıra benzeten ve bir sallanışta sapır sapır yere düşen şu karlar da çok güzel amma ah.. Canım ilkbahar... Acaba ona doyum olur mu ?.

Mart ilk gününden " şu Afacanları biraz korkutayım„ dedi amma, sonra bundan vazgeçmiş olacak ki sıcaklar iyiden iyiye havayı ısıtmaya başladı.

Kış geri dönebilir mi acaba?

Ne gezeeer !..

Hava, su, toprak çoktan ısındı, şimdi ver elini ilkyaz diyip baharı bekliyeceğiz.

Ah.. Canım ilkbahar !.

Sen ne güzelsin..

Yarın yeşil tarlalar arasında gelinciklerin, yol kenarlarında sarı beyaz papatyaların açtığını göreceğiz.

Gekik kokuları dağ tepelerini saracak..

Dereler buzlu yataklarından kurtulup duru sularile bir bülbül şakraklığını andıran sesini taştan taşa atlıyarak öttürecek.

Ve biz, Afacanlar, kırları kendimize bir yuva yapacağız:

Heyyy... Erikler, biz sizi bekliyoruz.

Can eriği, bahçe eriği, haydi çabuk bahar açıp meyva veriniz.

Ağzımız, ekşiliğinizi damağımızda hissederken, daha şimdiden sulanıyor..

Heyyy... Hocasından küçük bir fiske yiyen yaramaz bir çocuğun yanağı gibi kan kırmızı kirazlar.. Çabuk olun canım.. Dudaklarımız size iştahlanıyor..

Heyy yeşil badem çağlaları.. Hey güzel dutlar.. Beyaz, kara dutlar.. Naz etmeyin canım.. Her ne kadar sizi dallarınızdan koparacaksak ta sakın meraklanmayın.. Sizi oradan öyle bir apartıman dairesine götüreceğiz ki sormayın bunu ... Sizi görünce derhal dudaklarımız birer şık kapıcı gibi açılıp selâmlamaya duracaklar.. Dilimiz yorulmayasınız diye sizin ayaklarınıza bir halı gibi serilecek. Sonra Şişlinin en kibar evlerinde bile bulumayan koltuklu, kalöriferli güzel bir daireye ineceksiniz. Orada bambaşka, cennet gibi bir âleme kavuşacaksınız...

Haydiyin , bu kadar naz yeter.. Sizi beklemiye tahammülümüz kalmadı.. Ağaçları çiçeklerinizle donatınız.. Eğer olgunlaştığınız bir gün bize, Afacanlara bir göz kırparsanız biliniz ki sizi koltuklu, kaloriferli daireye indirmek bir dakika meselesi bile değildir.

Ah.. Canım bahar.. O günleri bize kavuşturursan ne mutlu!..

AFACAN

Afacan Yükseliyor

Afacan — Vay gidi vay.. Yangın kulesimisin babam?. Daha ortasına bile çıkamadım. Sporculuk ta para etmiyor. Gözüktüğü kadar kolay değilmiş. Anlaşılan daha başka türlü çalışmak lâzım!.

Bir sabah

155 İlhanla 1190 Ziya her gün muhakkak surette derse bir kaç dakika geç gelirler. Bir sabah sınıfa gayet geş kaldılar. Bunlardan birini muallim çok seviyor, digerine çok sert davranıyordu.

Muallim sevdigi talebeye sordu:

— Adnan, bu zamana kadar nerede kaldınız ?

— Affedersiniz efendim. Bu sabah çok uyumuşum, ruyam da Amerikaya gittiğimi görüyordum, saatımı mektebe gelme saatı olarak kurmuştum. Fakat zil çalınca bunu vaporun haraket çanı zan ettim de uyanamamışım.

— Çok güzel... Amerikaya güzel bir seyahat yapacaksınız demek, lutfen yerinize geçiniz..

Sonra muallim ötekine döndü:

— Siz Ziya efendi, bakalım ne biçim af dileyeceksiniz ? Siz nereden geliyordunuz?

— Ben mi efendim, ben de Adnanı teşyi için rıhtımda bulunuyor, ona (uğurlar olsun) deyordum.

— ! ! ! . . .

Eğer "Afacan„ hoşunuza gidiyorsa bize dostluğunuzu gösteriniz.

ABONE KÂĞIDI

İsim ....

Yaşı ....

Adres: ....

....

Afacan Bey,

Afacanın büyük ailesine ben de girmek istiyorum. .... ay abone oluyorum. Parası .... kuruş posta ile gönderilmiştir.

Afacanın seneliği: 150, Altı aylığı 75 kuruştur.

Adres: İstanbul posta kutusu 617 Afacan gazetesi.

Cabi Ef. trende

Cabi efendi anlatıyordu:

— Sorma Bican efendiciğim, son Ankara seyahatımda kompartmana yerleşmiştim , Fakat yerim kapı yanına düşmüştü, cam da tamamen kırılmıştı. Ayni zamanda lokomotifin bütün tozu dümanı üzerime yağmur gibi yağmış , dağların esen rüzgârı beni tir tir titiretmişti . Vallahi derhal bir nezleye yakalanmıştım, hem öyle bir nezle ...

Bican efenei, Cabi efendinin sözünü yarıda keserek:

— Canım, hiç akıl edemedin mi? yerini bir başkasilc değişivereydin.

—Aman Bican efendiciğim, onu akıl ettim ama, koca trende benden başka kimse yoktu ki..

Karne zamanı yaklaşıyor

Mart bitince karneler öpecek elimizi,
Ne oluyor çocuklar, bir korku sardı sizi ?
Aman artık tutunuz yaramaz dilinizi
Ne oluyor çocuklar, bir korku sardı sizi?

Zayıflarsınız çoksa şişmanlayın durmadan,
Çare yoktur birleri, sıfırları vurmadan!..
Eve dönmeyin sakın boşları doldurmadan,
Ne oluyor çocuklar bir korku sardı sizi?...

Hele, şu karneyi de atlatınız bir hele,
Vallahi sığmazsınız ne avuca, ne ele ,
Fakat şimdi düşmeyin böyle tatlı emele ,
Ne oluyor çocuklar bir korku sardı sizi?.

AFACAN

AFACAN Kulübü

Birinci tertip kuponları

No. 3

Bu kuponlardan sırasile dört tane getirenler Afacan kulübüne girebilir.

İki fotoğrafınızı şimdiden hazırlayınız.

BAHARA dOğru

Ey sevimli ilkbahar!
Ey sevimli ilkbahar!..
Çiçekler açılırken
Yapacağım çok iş var!

Çilek siyah benekli,
Erikler çekirdekli!
Yeşil marul göbekli,
Ağzının suyu akar!..

Şerbet gibi zerdali,
Kapışır hep ahali!
Kim görürse bu hali
Elbet çileden çıkar!..

Aman, dikkat et, kardeş;
Görüyorsun şeşibeş:
Kirazın rengi ateş,
Tutma, elini yakar!..

ŞEN FIKRALAR

Bakkalın tenzilatı

Bakkal bir müşterisine:

— Görüyorsunuz ya büyük hanım, der, ben müşterilerime âzamî tenzilât yaparım, herkesten eksik fiyatle veririm.

Müşteri:

— Evet, dün tarttım, aldığım bir okka şekeri 400 dirhem yerine 350 dirhem vermişsiniz, tenzilâtınız bundan be li!

— Senin yüzün benimkinden daha kirli..
— Tabii, ben senden beş sene evvel doğdum!.

Benim A

İmparator Napolyon
Bir köyde geziyormuş!
Yaşlı bir Yahudiye
Şöyle bir sual sormuş:

On lira var bilirsen
" Şu sualimi benim:
" Söyle bakalım, haydi,
" İsanın anası kim?..."

Bu sözleri duyunca
Yahudi biraz gülmüş!
Sonra dudaklarından
Şu cümleler dökülmüş:

" Bundan daha güç bi
" Sormalıydınız bana!
" Bir çocuk bile bilir
" Bı ismi: Meryem ana

Gözlerin zevki

Kızlar için monoloğ

Çok iyi hatırlıyorum, daha küçücük bir kız iken amcam bana bir bebek hediye etmişti. Çok güzel bir bebek! O kadar güzel ki annem onu eskitirim korkusuyla onunla beni oynatmazdı bile. Onu bir dolaba tıktı, yalnız arada sırada çıkarır, ve uzaktan seyretmeme müsaade ederdi. Doğrusu bu pek az bir şeydi!

Seyretmek güzel şey! ama bir bebek için öyle değil. Bu, şık bir hanıma hediye edilen bir elbiseyi uzaktan seyrettirip sırtına giymesine müsaade etme-

Gramofon çalmak o kadar kolay bir şeydi ki...

mek gibi bir şey. Artık bebeğimle oynayabiliyorum amma ne fayda!... Evvelâ yaşım büyüdü. Sonra da vaktim yok!

Şimdi o güzel bebeğimi hatırladığım zaman düşünüyorum ki her gördüğümüz şey yalnız seyretmek için yapılmış gibidir.

Geçenlerde ailemizden bir kızla konuşuyordum; zavallı müthiş sağır! Vazifesi de telefonculuk. Evet. Bu sağırlıkla başka bir işe yarayamazdı.

Bana: (taklit ederek)

— Armoniğe bayılırım! Diyordu.

Ben de cevap verdim:

— Evet, güzel sesi vardır!

— Biliyorsun ki ben sağırım, sen benimle alay ediyorsun.

— Ya, o halde?....

— Ben armoniğin sesini değil kullanışını severim, senin anlıyacağın seyretmesini! Şunu söyliyeyim ki ben bütün bunları ona işaretle, ağzının oynayışıyla anlattım. Neyse bahsi kapatıyorum amma yalnız bahsı, ağzımı değil! ....

Böyle anlamadığım şeyi seyretmekten haz duyan yalnız bu kızcağız değildir. Meselâ hiç piyano bilmiyenlerden başlıyalım. Bunların salonunda kocaman bir piyano bulunur: bu muhakkak, neden mi? Çünkü lüks, şıklık merakı!...

Bugün piyano sevdası kalktı gibi bir şey, artık onun yerine gramofon, radyo geçti. Hem bunları öğrenmek o kadar kolay ki!

Gramafon mu? Sapını iki üç defa çevirdiniz mi tamam!

Radyo da öyle; bir çokları sesinden nefret ettikleri halde evlerinde koca bir oparlör bulundururlar. Dinlemek için mi? Hayır, seyretmek için!

Şık bir salon. Her köşede rengârenk minderler, halılar, koltuklar...

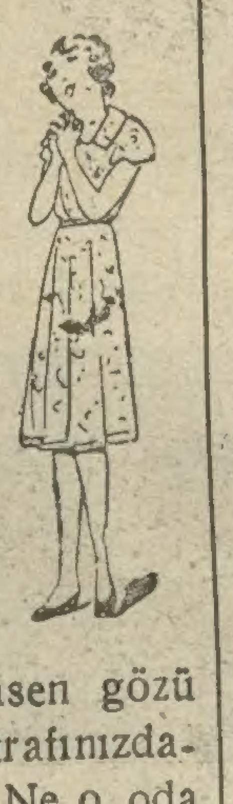

Yere koca koca yastıklar atılmış, üstlerinde öyle işlemeler var ki, değil üstüne basmak, potininizi bile süremiyorsunuz. Göya ayaklar rahat edecek!

Şöyle arkama yaslanayım diyorsunuz kafanıza bir yastık düşüyor, ev sahibinin esasen gözü sizde. Hemen kalkıp etrafınızdaki minderleri topluyor. Ne o, oda minder dolu! Siz rahat etmedikten sonra! Fakat ne denir; gözlerin zevki!

Salondan yemek odasına geçiyorsunuz Bufenin üzerinde, gümüş, porselen, bronz ve sair gibi madenlerden yapılmış bir sürü tabak, vazo, ibrik, fincan, bunların hepsi de şık ve göz alıcı şeylerdir, fakat yalnız göz alıcı; çünkü onlar asla kullanılmaz. Göz zevki için, malûm a!..

Git, bahçede ara dut,
Ne güzeldir karadut!
Karadut, maskara dut!
Kopar..." der gibi, bakar!..

Dolaşma alık alık:
Yemiş dolu ortalık!
Ne güzel salatalık
Hem de mis gibi kokar!

Bir de mutfağa girelim, şık şık, parıl parıl yanan bir yığın kaşık, çatal, sahan, tencere, kazan!

Hiçbiri kullanılmaz, bunlar süs için, gösteriş için, gözlerin zevki için dururlar. Asıl kullanılanlar bakır sahan ve demir kaşıklardır...

Ablamın düğün gecesinde lokantada ziyafette idik, evvelâ pişirilmiş, haşlanmış bir sürü hindi, tavuk ve balıktan mürekkep bir kabile tepsiler içinde önümüzde resmi geçit yaptılar.

Sevindik! Vakta ki sofraya oturduk. Bütün iştihamız boşa çıktı, yarısı kemikten ibaret, porsumuş et parçalarını tabakla önümüze sürüverdiler. Eyi amma önce gösterdikleri yemekler ne oldu. Ha, anladım, onları yalnız seyrettirdiler, gözlerin zevki için, sade gözlerin zevki için, midenin değil!

Eğer gözlerimizin zevkini doyurmak istiyorsak tabiatın ve insanların yaptığı şeyleri seyredelim. Güzel bir çiçek, şirin bir köy, güneşin gurubu; işte seyredilecek şeyler. Daha sonra faraza zarif bir kuş, bir sanat eseri. Güzel bir insanı seyredin demem. Sonra kendimden bahsetmiş olurum. O! Hayır! Fakat şimdilik benden başka seyredeceğiniz bir şey de yok ya! Doya doya seyredebilirsiniz, diyorum; diyorum amma karşınızda kızarmaktan da ödüm kopuyor!

Ülker Ayten

Eyi bir cevap

Muallim hanım — Ayten söyle bakayım, büyük denizlerde o kadar çok su olduğu halde neye taşmazlar acaba?

— Taşamaz hoca hanım, çünkü büyük denizlerin dibi sünger doludur.

Caneriği, can gibi.
Rengide mercan gibi!
Tıpkı Afacan gibi,
Benim karşıma çıkar!..

Ey sevimli ilkbahar!
Ey sevimli ilkbahar!..
Çok bekletme, gel artık,
Herkes bu nazdan bıkar!.

KÜÇÜK ŞAİR

Yazıs

Çocuklar Kar

Mikifare

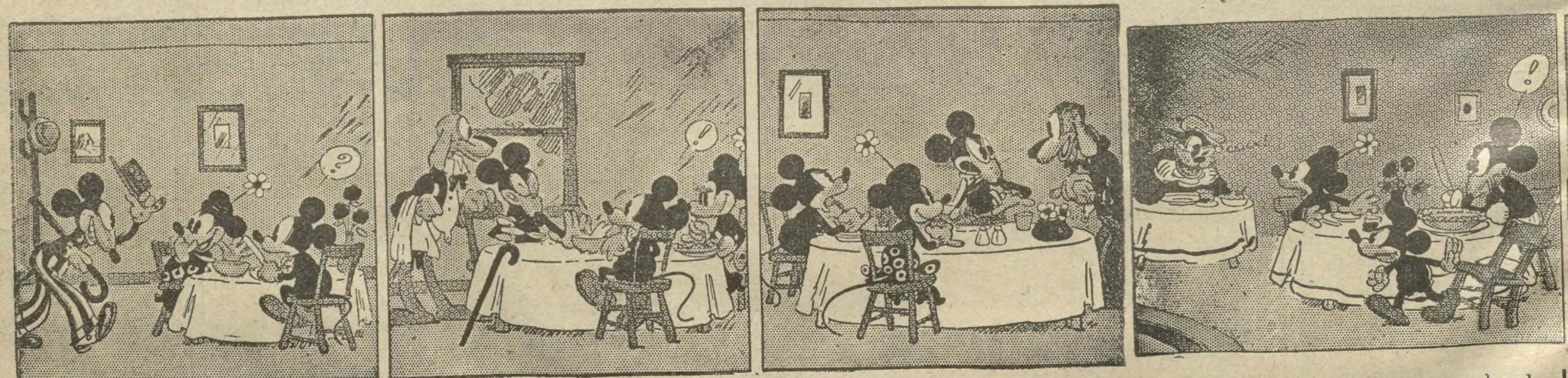

" Miki ile Minni yorgunluklarını dinlendirmek için lokantaya gitmişlerdi. Bu sırada külhanbeylerinden Uzun pantolon Bey kapıdan göründü ve sevgili Miki Beye günaydın, Minni Hanıma selâmlar.. Diye haykırdı ve yemek masalarına çöktü.

" Garsooon.. Bu nasıl çorba?. Bu çamaşır suyu içilir mi be?.
— Değiştirelim, efendim.
— Hayır.. Kaldır bunu..

" Garson!. Bu piliç odun gibi katı yahu?. Böyle piliç mi olur?.
— Belki ihtiyar bir piliçti efendim..
— Böyle laf mı olur, kaldır şunu da!.

" Birden soldaki masada oturan adam bu biç birşey b ğenmeyen külhanbeyine haykırdı:
— Efendi, bana kiraz çekirdeği atmanız bitti mi?.
Miki — Bu yanlış düşüncenizi tashih ederim efendim.»

n Kim ?.

ebine indirirken
n lirayı Yahudi,
emiş: " Durun, gitmeyin,
Sıra benimdir şimdi !

Bunu geri veririm
Doğru söylerseniz siz !
Bir mislini alırım
Fakat bilemezseniz !..„

apolyon "olur ..„ Demiş
u kurnaz Yahudiye !
ahudi sual sormuş
Benim anam kim?..„ Diye!

u sual birdenbire
aşırtmış Napolyonu !
n altın daha verip
aşından savmuş onu !..

NECDET RÜŞTÜ

ikâye

grasıl taklit ettiler?

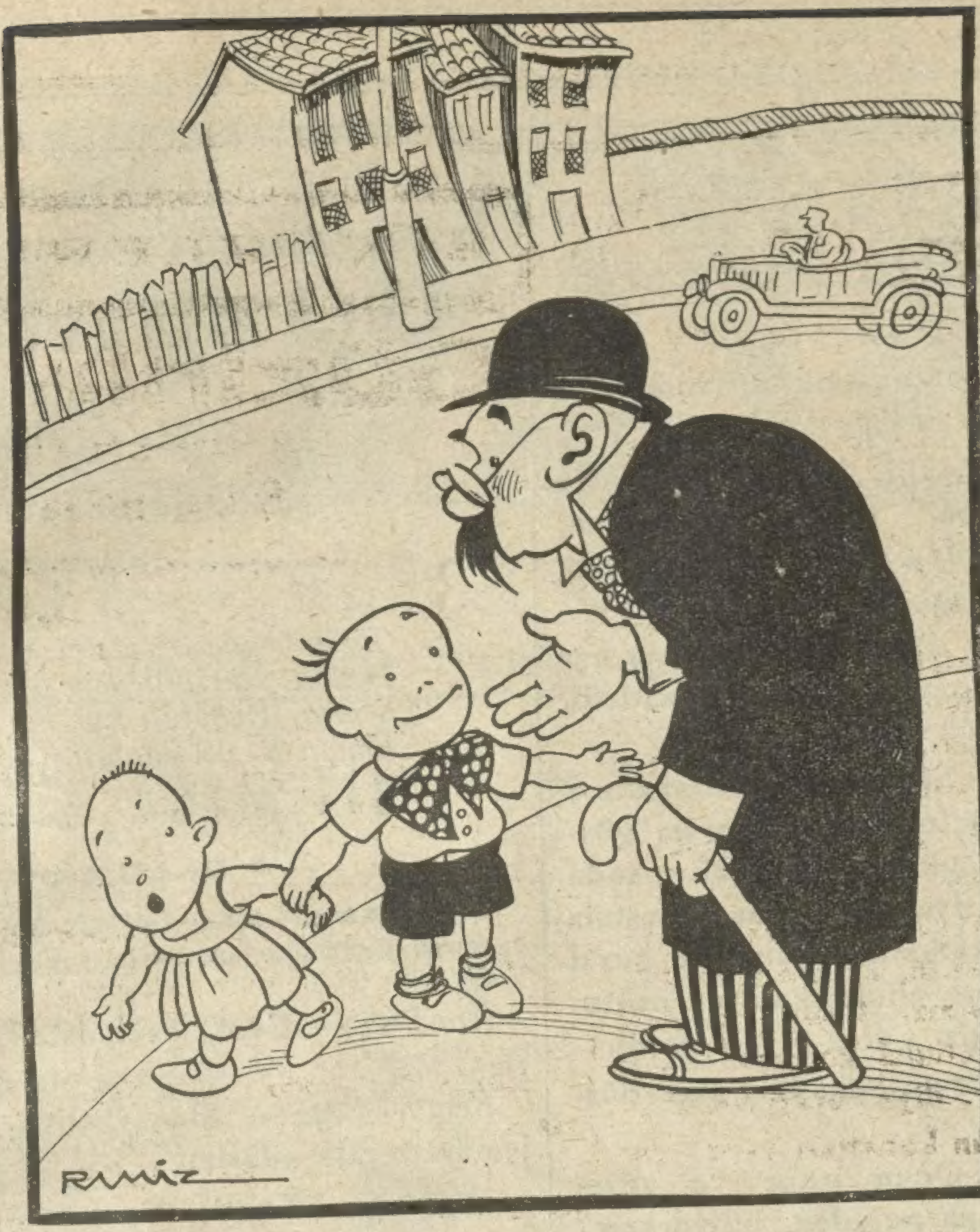

— Oğlum dikkat et, kardeşini otomobil çiğner..
— Zarar yok, evde iki tane daha var !.

İki arkadaş arasında

— Yahu, kaç gündür sakallı geziyorsun, bu neden ?

— Neden olacak birader, içimde bir ince fanila bile yok.. hiç olmazsı sakallarım göğsümü sıcak tutuyor.

Hurma bir Afrikalı,
Fasulya Rize malı,
Üzüm Karşıyakalı !
Efeyim deyip gezer!

Âsidir nohut bence :
Çünkü pişmez erkence!
Fakat yetişir kepçe,
Onun başını ezer!

AŞURE

Rum, Ermeni, Türk, Çerkes
Bir yana gelse herkeş,
Çıksa her baştan bir ses.
Aşure buna benzer!

Nohut ayrı bir millet,
Buğday da başka elbet!
Hepsi kurmuş bir şirket
Kâse içinde yüzer !

ŞEN FIKRALAR

Çibiş Alinin babası

Gözlerini cıbıl cıbıl çırpan Cibiş Ali bey küçüktir. Geçen gün aşı olacaktı. Doktora gitmişti.

Doktor sordu:

— Babanın ismi ne?

— İyice bilmiyorum. onun bir çok isimleri var.

— Sahih mi ?

— Evet, annem ona Atıf diyor, fakat bazan (kocam) diyor. Amcam ona (Ağabey) diyor misafirler (Kadir bey) diyorlar, bende ona yalnızca (baba) diyorum, artık ismini siz bulun.

Annem ustasıdır pek,
Üzmü seyrek seyrek,
Cevizi gevrek gevrek
Kâse üstüna dizer !

Verince beş kuruşu,
Hoştur kaşık vuruşu !
Aşurenin duruşu
Yüreğimizi üzer !...

MUHALLEBİCİ

Kim sevmez aşureyi,
Odur tatlılar beyi..
Görmeden tencereyi
Çocuklar onu sezer!

Kimi ağzını yalar,
Kimi parmakla dalar,
Kimi bir ah, of salar
Onu hasretle süzer !

Küçük Tavurlar

Küçüklere monolog

Benim kendime mahsus tavurlarım vardır !

Sevimli, herkesin takdir ettiği tavurlar. Amma, meselâ annemin tanıdığı bir hanım vardır ki tavurlarını bir türlü beğenemez. Bu, onu sıkarmış. Babama kalırsa, o da tavurdan tavura fark olduğunu söyler.

Tavur takınmak için ayrı bir tavur takınmalıdır!... Bu da büyük annemin sözü !... Ben bunların hepsine inanıyorum, çünkü büyüklerin sözü sözdür !..

Kimlere inanmam bilir misiniz? Fena huylu bacaksızlara. Budalalar doğruyu, dayak yemiyelim diye saklarlar da sonra da yalan söyledikleri için daha fazla dayak yerler. Hep bir hesap değil mi ?

O kadar uslu değilimdir amma bazı küçük tavurlarım yüzünden her zaman kabahatlerim affedilir, her yaptığımı hoş görürler!

Öyle sahte tavurlar takınırım zannetmeyin, bunlar kendiliğinden olan tabiî tavurlardır, farkında bile olmadığım haller!

İyi amma size demindenberi küçük tavurlarımdan bahsedip durduğum halde hiç birini de anlatmadım değıl mi?

Pek âlâ başlıyorum!...

Söylediklerine göre garip bir «gün aydın» deyişim varmış !

Ben öyle gün aydın demek için şöyle yüzünü buruşturan ahmak ahmak bakıp dolaşan çocuklardan değilim.

(Budala ve iki yana sallanarak yürüyen bir çocuğu taklit eder)

— Gün aydın hanım teyze!....

Yahut da bir elleri ağızda, gözleri yerde şöyle:

(Eli ağzında saf bir çocuğu taklit eder)

— Gün aydın yenge!...

Ben, gün aydın demekten hiç korkmam, hele tün aydın demekten asla!...

Daima olduğu gibi güler ve başımı sallarım. *(Sesini değiştirerek)*

Ha bak, bunu kendimi methetmek için söylemiyorum, haşa! Yalnız annemin lâkırdılarını tekrar ediyorum, o kadar! *(Sesini düzelterek)*

Başımı sallarım, karşımdakinin gözlerine dikkatle bakarım ve gülerek:

— Gün aydın hanım teyze!...

Derim.

Tabiî karşımdaki bir erkekse gün aydın amca derim. Ve derhal karşımdaki söylenmeye başlar!

(Gördüğünden memnun olan biri insanın taklidini, mübalâgali bir surette yapar)

— Oh, ne güzel çocuk bu böyle! Ne kadar da sevimli !.. Doğrusu şeker şey ... Hay çapkın bacaksız hay !...

Bacaksız ! Boyun biraz daha uzun olsa gösterirdim ben onlara !...

Bir de ekseriya benim yaşımdaki çocuklar çorbayı pek sevmezler. Her akşam sofrada bu yüzden bitmez tükenmez kavgalar olur. Anne, küçük oğluna şöyle der : *(Anne taklidi yaparak)*.

— Haydi yavrum, çorbanı içiver ! Mutlaka içmen lâzım !

Çocuk dayatır : *(İnatçı, ağlamış suratlı bir çocuğu taklit eder)*.

— Hayır !... İstemiyorum !.. İçmiyeceğim işte ! *(Kendi sesile)* Derken işe baba da karışır.

— Sen de çorbanı içmezsen sonra tatlı yemezsin !

(Çocuğun sesiyle)

— Yemezsem yemem !... Ne olurmuş !

(Kendi sesiyle)

Ya öyle mi! Arkadan bir gürültü, bir kavgadır kopar, anne üzülür, baba hiddetlenir, çocuk da iki üç şamar yiyince aç açına yatağına gider ve ortalık gene eski sessizliğini bulur!...

Fakat bizde böyle bir şey olmaz. Vakıa ben de çorbayı sevmem, sevmem amma işi tatlılıkla yoluna koymasını da bilirim.

(Aşağıdaki sesleri ayrı ayrı taklit eder)

Annem :

— Haydi evlâdım, şu çorbanı içiver ! Şöyle çabucak !

O zaman cevap veririm:

— Anneciğim içeyim amma şu, şuradan geçmiyor.

Annem israr eder.

— Şöyle biraz gayret, hatırım için, hap deyip yutuver bakalım!

Ben :

— Hatırın içfn içeyim mi ? O kadar hoşlanıyorsan kendin iç anneciğim.

Bunu söylerken öyle tavurlar takınırım ki, babam, annem, ablam, büyük annem ve ben de dahil olduğum halde hep birden güleriz. Tabiî ben işi alaya dökmeden gülerim, tekrar başlamasınlar diye!

Geçende gene böyle bir gürültü kopuyordu, neyse ki hazır cevaplılığım yüzünden bu işten de yakamı sıyırdım!.. O akşam şehriye çorbası vardı, annem kaşık elinde zorlayıp duruyordu. Derhal en sevimli bir tavur takınarak cevabı yapıştırdım:

— Sen de içirip te memnun olmak istiyorsan ... Çorbaya şehriye koyma !...

Tuhafınıza gitti değil mi ?

Herkes güldü, güldü ve çok şükür o gecedenberi çorba yok!

Nejat Aziz

Aileniz arasında AFACAN dan bir monolog okuyunuz. Bu, size büyük bir kıymet verdirecektir.

...okantada

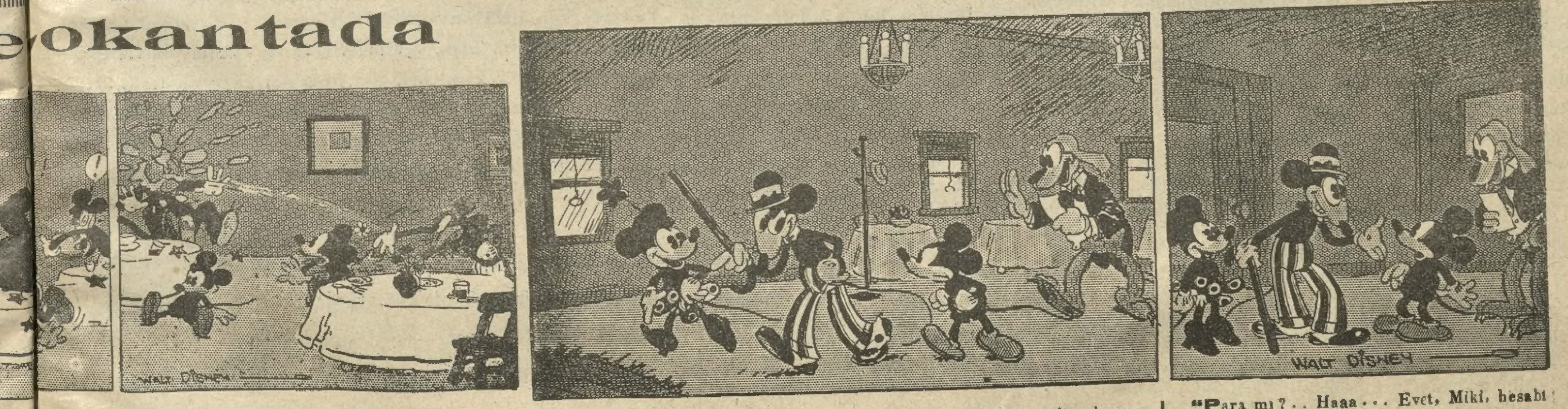

"... hatamı düze... Pat.. Pat... mi kaldı?.

" Hey.. Çocuklara ne ilişiyorsun bakalım.. Çekirdekleri evvelâ âtan sizsiniz.. Alınız bakalım size de bir tabak dolusu kaymak.. terbiyesiz herif.. »

" Uzun pantalon ağabey, bu terbiyesiz adamın arkasından gitmek cesaretini göstermeniz çok büyüklüktür doğrusu.. Çok teşekkürler..

— Bana teşekkür etmeyiniz Minni Hanım.. Böyle terbiyesizlere haddini bildirmek benim için en büyük zevktir.

— Efendiiii... efendiii... Lûtfen bizim paralar... »

"Para mı?.. Haaa... Evet, Miki, hesabı siz görünüz. Benim yanımda ancak bin liralık bütün bir para var. Hem acele işim de var. Minni Hanımı evine götürmeliyim. »

— Gelecek hafta : Miki Minnisini kayıp mı edecek —

DÜNYA MASALLARINDAN — Leylek Padişah — No. 4

Geçen sayıdan devam

Halife hayret içiede kalarak baykuşun önünde eğildi. Ona:

" — Baykuş! Senin de bizim gibi zavallı olduğunu sözlerinden anlayorum. Fakat bizim vasıtamızla kurtulabileceğine dair beslediğin ümitlerin beyhudedir! Başımızdan geçenleri öğrendiğin zaman bana hak vereceksin. „ Dedi.

Gece kuşu, onların macerasını öğrenmek istedi; Halife de ona başlarından geçenleri anlattı.

IV

Halife hikâyesini bitirince; gece kuşu teşekkür ederek; sen de benim maceramı dinle, benim de başımdan neler geçmedi? Dedi ve hikâyesini anlatmıya başladı:

— Ben, Hint padişahının kızıyım. Adım Luzadır. Sizi büyüliyn sihirbaz Gayur, beni de felâkete sürükledi. Bir gün babamın yanına gelerek beni oğlu için istedi. Babam kızarak onu merdivelerden aşağıya yuvarladı. Aradan bir müddet geçti ve bir gün alçak sihirbaz ben bahçede gezinirken bir halayık kıyafetinde yanıma gelerek bana bir şurup verdi ve beni Baykuş şekline sokarak buraya getirdi. Sonra kulağıma:

— " Alçak kadın, sen burada kendine bir koca buluncıya kadar kalacaksın! Ben de bu suretle senden ve mağrur babandan intikam alacağım „ dedi.

" İşte o zamandanberi burada yapayalnız yaşıyorum. Sanki bu dört duvar arasında dünyadan uzaklaşmış gibiyim. Tabiatın güzelliğini seyredemiyorum. Çünkü, güneşin ziyasından gözlerim kamaşıyor ve ancak ayın solgun ışıkları bu duvarları aydınlattığı zaman gözlerim açılıyor. „

Baykuş hikâyesini bitirdi ve tekrar kanadile gözlerinden akan yaşları sildi.

Halife bir müddet düşündükten sonra:

" Öyle zannediyorum ki, dedi, ne olacağımızda müşterek hususiyetler var ve aramızda esrarengiz bir alâka mevcuttur. Fakat bu muammanın anahtarını nerede bulabiliriz? „

Baykuş ona " haşmetmeap! „ diyerek cevap verdi.

" — Ben, bu anahtarı bulabilirim, çünkü bana leyleklerin saadet getireceğini evvelce söylemişlerdi ve ne suretle kurtulabilaceğimizi biliyorum.„

Halife hayret ederek ona: " Bu hususta ne düşündüğünü„ sordu. O:

" — Bizi bu hale sokan sihirbaz ayda bir kere buraya gelir ve bu odanın yanındaki salonda arkadaşlarile beraber eğlenir. Ben kaç kere onları dinledim. Onlar yaptıkları marifetleri birbirlerine anlatırlar ve ihtimal ki sizin unuttuğunuz kelimeyi de söylerler „ dedi.

Halife heyecanla:

" Sevgili prenses, onlar ne zaman gelecekler ve bu salon neredir? „ diye bağırdı.

Baykuş biraz düşündükten sonra:

" — Ben sizin ricanızı ancak bir şartla ifa edebilirim, fakat bunun için bana kızmayınız „ dedi.

Memun:

" — Söyle, emret, ben hepsine razıyım! „ diye cevap verdi.

" — Ben de bu sihirden kurtulmak istiyorum. Fakat bu, ancak, ikinizden birinin benimle evlenmesile kabildir.„

Bu teklif, leylekleri hayrete düşürdü. Halife arkadaşına, kendisile birlikte dışarıya çıkması için işaret etti ve ona:

" — Büyük vezir, siz her halde onunla evlenirsiniz„dedi.

Büyük vezir:

" — Siz ne söylüyorsunuz? Eve gidince karım benim gözlerimi çıkarır! Bundan maada ben ihtiyarım, siz ise gençsiniz ve bekârsınız. Genç ve güzel prensese elinizi kolayca uzatabilirsiniz. „ diye cevap verdi.

Halifanın kanatları yere düştü ve ona:

" — Onun genç ve güzel olduğunu nereden biliyorsun? Bu bir kediyi torba içinde satın almak demektir „ dedi.

— Sonu gelecek hafta —

KOLSUZ KAHRAMAN

İki haftadanberi neşredilmiyen Aptullah Ziya Beyin bu heyecanlı romanı bu hafta Çocuk Sesinde pek fazla olarak intişar edecektir. En heyecanlı yerindedir.

İki çocuğun dünyayı devri

Bütün dünya çocuklarının zevkle ve heycanla takip ettikleri bu büyük ve uzun roman YAKINDA Afacanda tefrikaya başlanacaktır.

Şimdiden merakla bekleyiniz.

KÜÇÜKLER ARASINDA

Güzinin ruyası

6 Perdelik Komedi

— Mekteplerde temsil edilebilir —

Nakleden: ADNAN FAHRİ

Eşhas

Güzin, genç hizmetçi 17 *yaşında*
Doğan, Güzinin genç efendisi 11 »
Sevim, Doğanın kız kardeşi 10 »
Kenan B. ve Hanımı. (Sevimle Doğanın annesi ve babası)

— 3 —

— 4 üncü perdeden devam —

Hülâsa: (Sevimle Doğanın Afacanlıklarından şikâyet eden Kenan B ve karısı çocuk olurlar. Sevim anne, Doğan baba olur. komedi devam ed

Anneleri — Evet, evet, isteriz...

Kenan Bey — Ben kahve içmeyi tercih ederim.

Doğan — (Kenan Beye) sen ne biçim çocuksun? Hiç bu yaşta kahve içilir mi? (Sevime dönerek) Sakın ona bir şey verme...

Kenan Bey — İnsan burada bir şey istiyemiyor.

Sevim — (Kenan Beye) Sus bakalım, yaramaz. (Annesine dönerek) al, küçük bir bisküit..

Anneleri — Teşekkür ederim, anneciğim. (Kenan Beye dönerek) Oh... Sana vermediler ya...

Kenan Bey— Umurumda bile değil...

Sevim — Haydi münakaşa etmeden sessizce oynayın.

Kenan Bey — (Hanımı ile karşılıklı domino oynamaya başlar) Al, bakalım? Bir altılı..

Anneleri — Bende altılı kalmadı. Sen galiba mahsus onu oynuyorsun.

Kenan Bey — Sen karışma. bak, taşların altına bakıyor... Hilekâr...

Anneleri — Yalan söyleme..

Doğan — Gene ne oluyorsunuz?...

Sevim — (Annesine) Oy da hile yapılmaz, Sevim.

Anneleri — Hile yapmad oyun oynanmaz...

Sevim — Hiçbir şeyde a hile yapmamalı.

Anneleri — Hile yapmad yalnız bir taşı kaldırdım.

Kenan Bey — Altına bakt ben iyice gördüm.

Anneleri — Yalan söylüy sun. (Bütün domino taşla karıştırır.)

Kenan Bey — Mızıkçıya b (Hanımının eline bir to vurur)

Anneleri — (Ağlıyarak) B dövdü...

Doğan — Artık haddini tınız. Beni kızdırıyorsunuz.

Anneleri — İnsan bu e istediği gibi konuşamıyor.

Sevim — Babanız, oyun narsanız belki eğlenirsiniz netmişti.

Kenan Bey — Peki ne bize zorla domino oynattı, nim canım saklambaç oy mak istiyordu..

Anneleri — Ben de iskam oynamak istiyordum.

Doğan — Ben artık siz bıktım. Giyinip biraz gezm gideceğim. (Kapıdan çıkar.)

— Sonu gelece hafta —

KAZANANLAR

19 Numaralı bilmecemizin halli:

SOLDAN SAĞA:
Kasımpaşa, Ömür, Ut, Kara, Ratip, Akmak, Kar, Marmara, Lâkin, İmam, Arap, Elma, Ren, Asi, Dana.

YUKARDAN AŞAĞI:
Kök, Ülker, Ama, Sürat, Kama, İrak, Miras, Ana, Para, Pe, Ak, Mi, Süt, Kamara, Ati, Ara, En, Param, Na.

Hediye alacakların isimleri:

Birer dolma kurşun kalem kazananlar
(Taşraya albüm)

İzmir erkek lisesi S. 1-C No. 23, İstanbul 5 inci mektep S. 5 No. 57 Faruk, Beşiktaş akaretler Afacan sokak No. 674 Celâlet, Ankara İsmet paşa kız enstitüsü orta sınıf 2 No. 97 Mehpare, Pertevniyal lisesi S. 1 No. 167 Fahri, İstanbul 43 üncü mektep S. 5 No. 80 Halit, Bursa Gazi paşa caddesi No. 92 Şahin, Davut paşa orta mektep S. 2-C No. 77 Saim, Beyazıt 6 ıncı ilk mektep S. 4-2 No. 223 Cahide, Konya muhtelit orta mektebi S. 1-A No. 342 Galip Bey ve Hanımlar.

Birer paket şeker kazananlar
(Taşraya kitap)

Kabataş erkek lisesi S. 1-C No. 566 Ekrem, Kırşehir ağa zade Ethem Bey oğlu Turgut, Beşiktaş vapur iskele caddesi tuğla sokak No. 1 Leman, Feyziati Lisesi S. 6 No. 227 Hüseyin, Gazi Osman paşa orta mektebi No. 72 Asım, Adapazar Türk Ticaret bankası memuru Hüsrev Bey kızı Meliha, Beyoğlu 15 ci mektep S. 5-1 Sait, Ankara haci doğanda taş döşeme sokak No. 8 Samiye, Eyüp orta mektep S. 1 No. 170 Necdet Bey ve Hanımlar.

Birer hikâye kitabı kazananlar

Galatasaray lisesi S. 4-3 No. 1538 Selim, Davut paşa orta mektep S. 2-A No. 95 Fahrettin, Balıkesir orta mektep S. 1 No. 194 Hasan, Adana erkek lisesi S. 2 No. 114 Halim, İstanbul erkek lisesi S. 7 No. 571 Fikret, Karamürselde bakkal İbrahim Efendi vasıtasile Hasan, Zonguldak orta mektep S. 1-1 No. 165 Mustafa, Çanakkale orta mektep S 1 1 No. 600 Baki, Beyoğlu 13 üncü mektep S. 5 No. 3 Kemal Bey ve Hanımlar.

Küçük çukulata kazananlar
(Taşraya başka hediye)

Gazi Osman paşa orta mektep S. 2 D Adil, Zonguldak orta mektep S. 1 No. 161 Hilmi, Ankara şimendifer deposu makinist Hüsam Efendi oğlu Sahir, Cumhuriyet orta mektebi S. 2-c No. 113 Münire, Adapazar elektrik şirketi şefi Emin Bey oğlu Attilâ, İzmir Yeni Turan mektebi No. 265 Leman, Beyoğlu 18 inci mektep S. 5 N. 85 Sadi, Eyüp orta mektep S. 1-c No. 358 İbrahim, Bursa Nilüfer mektebi S. 5 No. 109 Naci, Cumhuriyet orta mektep S. 2-B No. 180 Mukaddes Hanım ve Beyler.

Kartpostal kazananlar

Beykoz Yalıköy Gazi Yunus sokak No. 33 Nezahat, Cümhuriyet orta mektebi S. 2-C 172 Huriye, Davut paşa orta mektep S. 2 C No. 117 Cahit, Pertevniyal lisesi S. 1-A No. 203 Lâtif Orhan, Bakırköy Sakızağaç kapamacı Ekrem sokak No. 1 Orhan Ferit, Karadeniz Ereğlisi Bezhane mektebi S. 5 Merfua, Beyoğlu 13 üncü mektep S. 5 No. 349 Behiç, Kandilli kız lisesi No. 554 Meliha Hanım ve Beyler.

Geçen haftaki bilmecemiz dört hayvan değil beş hayvandır. Ona göre hallediniz. Biz sizi yanıltık idi.

BİLMECE 22

Bu haftaki bilmecemiz kelime bilmecesidir. Hal varakala aşağıdaki kuponu ilâve ederek İstanbul posta kutusu 617 can 22 inci bilmece memurluğuna gönderiniz. Müddet gündür.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Yakında hepinizin kavuşacağı bir şeyim. Dördüncü, be ve altıncı harflerim bizi yaşatır. Sekiz ve altıncı harflerim ekmek yapılır. Sekizinci, ikinci, beşinci ve yedinci harfle küçüktür. Yedinci, on ikinci ve dokuzuncu harflerim a tozu. Ve en nihayet altıncı, beşinci ve dokuzuncu harfle bazı hayvanların ayaklarında bulunur. Beni hâlâ bulamadınız

HEDİYELER

Doğru halledenlerden 50 kişiye şu hediyeler verilecektir

Birinciye: Bayramlık bir çift ayakkabı.

Onuncuya kadar: Birer dolma kurşun kalem.

Yirminciye kadar: Bayramlık mendil.

Otuzuncuya kadar: Hikâye kitabı.

Ellinciye kadar: Bisküit, kartpostal verilecektir.

AFACAN BİLMECE KUPONU No. 22

İstanbul Ha Matbaası